

МАТЕРИНСЬКА ЛЮБОВ (ДРАМА)

Сценарій короткометражного фільму

ІНТ.ІЗОЛЯТОР ТИМЧАСОВОГО ТРИМАННЯ.

Високо під стелею маленьке заготоване віконечко освітлює душну камеру. Кільканадцять молодих хлопців віком 20-30 років в цивільному вбранні впритул стоять в камері на площі декількох квадратних метрів.

Краплі поту стікають по їх обличчях. Від тісняви не можна ні лягти, ні присісти - тільки стояти. Хтось спить стоячи, хтось стогне від втоми, дехто нецензурно лається.

АНТОН (27), мускулистий кріпиш з вовчим поглядом, впевнено тримається, на відміну від інших, притиснувшись спітнілим лобом до вологої стіни.

РУСЛАН (22), худорлявий хлопець з підбитим оком, марніє і сповзає по стіні донизу, чіпляючись за одягу Антона.

Антон, щоб не дати Русланові впасти, піднімає його за "барки" і притискає до стіни ліктем, грубо б'є долонею по його щокам. Це допомагає Русланові очуняти.

АНТОН

Ще раз сповзатимеш - пальцем не поворухну, чув? ...нехай затопчуть!

Руслан важко дихає, подолом мокрої футболки тре обличчя.

РУСЛАН

За що ж така каторга...скільки на світі житиму - мухи більше не "трону"
(запитально дивиться на Антона)
Віриш?

Антон шкіриться до нього своїм вовчим поглядом, глузливо киває, показуючи рукою "лайк"

ІНТ.КОРИДОР СУДУ

Поліціанти з дубинками ведуть хлопців з камери по коридору. Арештанти похмуро чалапають після важкої, безсонної ночі. Серед них ми бачимо ледве знайомих між собою впевненого Антона і змарнілого Руслана. Вони йдуть не разом.

ІНТ.СУДОВА ЗАЛА

Арештанти сидять в клітці в залі суду. Біля клітки чергують декілька поліціантів. Зала суду майже пуста. Десь подалі від суддівського столу в задніх рядах садиноко сидить сивочола МАТИ (58). Її шия обмотана білим шарфом.

Заходить СУДДЯ (50), повнотіла жінка в строгому вбранні. Вона проходить повз арештантів і садиае за суддівський стіл, тільки тоді вона кидае байдужий погляд на хлопців.

СУДДЯ

Ну, що, хто тут у нас перший....
(дивиться на папери
перед собою)
..Журавський Руслан.

Поліціанти виводять з клітки Руслана, він помітно нервує. Але Суддя дивиться на папери, а не на нього.

СУДДЯ (cont'd)

Ким працюєш, Руслан?

РУСЛАН

"Грущиком" на фірмі.

СУДДЯ

(листає справу)
Бійка вночі біля кафеЩо ж ти так
, Русланчику. Не "навантажився" за
день?

Тільки зараз Суддя з легким докором дивиться на хлопця. У Руслана тремтить голос і трохи дрижать руки.

РУСЛАН

Вибачте, я більше не буду!.. Я не
хочу назад до "обізянника".

СУДДЯ

Ох, Русланчику, Русланчику...що із
тобою робити? Ну якщо чешуться в тебе
руки - піди у спортзал, чи на секцію
якусь запишися....

Суддя хитає головою і кидае поблажливий погляд на Руслана, який перелякано чекає на свою участь.

СУДДЯ (cont'd)

Добре...сто сімдесят гривень
штрафу..і йдеш додому!....наступний!

Руслан відходить, не вірячи своєму щастю. На його місце заводять Антона. Антон кидає на Руслана поважний погляд, показує тому рукою "лайк"

СУДДЯ (cont'd)

Цес Антон. Де працюєш?

АНТОН

Вдома пока.

СУДДЯ

Значить ніде...

Суддя перегортає сторінки справи Антона, щось читає. На стіні "тікає" електричний годинник. Вираз обличчя Судді стає натягнутим. Вона кидає розлючений погляд на хлопця.

СУДДЯ (cont'd)

Ти що, сволота, на матір посмів руку підняти...

АНТОН

Вона у мене гроші вкрала.

СУДДЯ

Гроші? Ти ж не працюєш півроку. А годує, дбає про тебе хто?

Антон ображено відвертає взір в бік. Суддя читає далі, потім знімає окуляри і презирливо дивиться на хлопця.

СУДДЯ (cont'd)

...Давив руками за ший і бив ногами? Як же ти міг, Антоне? Вона ж тебе породила!

АНТОН

(фальшиво)

Я ...не буду більше.

Але його слова ще більше дратують суддю. Вона зло б'є дерев'яним молотком по столу.

СУДДЯ

Арешт на п'ятнадцять діб!

Антону надягають наручники і виводять з зали. Мати в залі сумно опускає очі.

ІНТ.КАМЕРА З БЛАТНИМИ.

Антон з матрацом в руках заводять в камеру, з десятком двоярусних залізних ліжок і парашею в кутку.ТЮРЕМНИК (35) киває на Антона лисому БУГАЮ (40) з синьою наколкою на плечі "Не забуду матір родную" і щось шепоче Бугаю на вухо.

Антон підходить до вільного ліжка і кладе на нього свій матрац. Але Бугай опускає свою важку руку на шию Антону і силою відкидає його до стіни. Антон падає.

БУГАЙ

Будеш спати біля параші...півень!

Бугай підходить до нього. Він лежить на спині. Бугай стає ногою йому на пах.

АНТОН

Та за що? Я ж нікого не вбив..

БУГАЙ

Чорта убий, а матір не чіпай...то святе...ми ще вночі про це "побазікаємо"...полюбовно

Бугай прибирає свою ногу.

ІНТ./ЕХТ.ФОЙЄ ІЗОЛЯТОРА ТИМЧАСОВОГО ТРИМАННЯ

Мати з жалем відходить від вікна з надписом великими буквами "Черговий по ізолятору". На шиї у Матері той же білий шарф, одягнений явно не по погоді.

ЧЕРГОВИЙ (40), кремезний, опецькуватий поліціант, з вусами як у Тараса Шевченка, співчутливо дивиться услід Матері.

Виходячи, вона перечіплюється через поріг і падає. З пластикового пакету у її руках випадають бублики, яблука, розбивається закатана банка з салом.

Черговий виходить і допомагає їй піднятися, зібрати розкидані по землі продукти. Вона ще раз благально дивиться йому в очі.

МАТИ

А ліки хоч передати можна ? "Язва" ж у нього.

Черговий хитає головою.

ЧЕРГОВИЙ

Ви не турбуйтеся. Наш лікар його огляне...в ізоляторі.

МАТИ

А можна хоч одним оком глянути на нього?

Він, підтримуючи її за плечі допомагає сісти на лавку біля входу. Сам сідає поруч.

ЧЕРГОВИЙ

Їдьте краще додому.

Шарф на її шиї трохи розхристаний і Черговий бачить синець у вигляді червоної смуги ,навколо її шиї, товщиною з палець.

ЧЕРГОВИЙ (cont'd)

(здивовано)

Що це у вас?

Мати винувато закриває ший шарфом, опускає очі. Відвертає погляд в сторону, встає і йде до виходу.Черговий піднімається і вражено дивиться їй вслід. Знімає кашкет і поправляє своє волосся.

До нього ззаду підходить Тюремник в чорній формі. У нього в руках гумовий кийок. Він постукує ним по своїй долоні.

ЧЕРГОВИЙ (cont'd)

(дивиться вслід

Матері)

Той покидьок не руками, а мотузкою її давив. За таке і п'ятнадцять діб мало.

ТЮРЕМНИК

Завернемо його на шлях істинний! За два тижні вийде "шовковим" з "восьмої".

Тюремник робить рух кийком знизу догори у повітрі, ніби настроює кийок на щось.

ТЮРЕМНИК (cont'd)

...як курчатко з гриля.

Черговий здивовано повертає голову до Тюремника.

ЧЕРГОВИЙ

Ти що, Стужук, його у "восьму" до "блатних" засадив?

Тюремник задоволено посміхається.

ЧЕРГОВИЙ (cont'd)

Ну ти даеш...та все ж таки, чорт би його побрав.

Черговий надягає кашкет і йде назад.

INT.КАМЕРА З БЛАТНИМИ.НІЧ

Антон спить на полу біля параші, уткнувшись обличчям в матрац.Важка рука затуляє йому силою рота,давлючи до верху, не даючи дихати. Антон "мичить" від болю. Зверху на нього опускається тіло Бугая, який іншою рукою знімає свої штани.

БУГАЙ

Тихо півнику...смикнешся,шию зламаю!

Бугай зчиняє над Антоном сексуальне насилля. Поруч спостерігають за цим ще двоє "обезбашених" зеків. Чекаючи своєї черги, вони розстібають свої штани.

INT.КАМЕРА З БЛАТНИМИ.

Антон принижений лежить біля параші на матраці, уткнувшись поглядом у стіну. Блатний поруч, присівши на парашу, відправляє природні потреби і презирливо кидає використаний туалетний папір на Антона.

EXT.ПОДВІР'Я БІЛЯ ХАТИ. ДЕНЬ

Антон заходить на подвір'я біля своєї хати. У нього замучений і трагічний вигляд. Мати рубає дрова.Побачивши його,швидко йде до нього.

Антон сідає на лавку біля воріт, не дивлячись на неї. Мати підходить і співчутливо обнімає його за голову, пригортає до грудей.Утішений, він не в силах стримати сльози.

МАТИ

Ходімо до хати, Антончику. Я тобі борщику свіжого наварила.

Він ледве не плаче.

INT.ХАТА

Десь на подвір'ї кукурікає півень. Антон сп'яну, дивиться у вікно.Підходить мати, в руках кухонний посуд, вона заклопотана домашніми справами.

МАТИ

Все сидиш і сидиш? А хоч би дров нарубав. Я всі руки собі тими полінами "позбивала".

АНТОН

Відчепися від мене, дістала вже!

Він різко встає і, хитаючись, йде, зачепивши посуд в руках матері. Посуд падає і розлітається по підлозі. Мати з докором дивиться йому вслід.

ЕХТ. ПОДВІР'Я ЗА ХАТОЮ. ДЕНЬ

Антон хитаючись, рубає дрова. З кожним ударом по полінах його обличчя наливається огидною злобою. До нього збоку підходить Мати.

МАТИ

Антоне! Не знаєш куди це вино поділося?

АНТОН

Яке?

МАТИ

Що під припічком було.

АНТОН

Щезло... більше не буде його ніколи

Мати докірливо дивиться на Антона, витираючи сльозу скраю ока.

МАТИ

Знову ти за старе... не можна тобі.. забув, що тобі лікар казав?

АНТОН

Іди ти...

Антон продовжує рубати далі.

МАТИ

Немає ради на тебе ніякої .. Може б краще в ізоляторі ще посидів, розуму набрався ...

(мати протягує до
сокири руку)

Дай мені сокиру... треба півника зарубати!

Антон виряченими поглядом дивиться на матір, неначе щось пригадуючи і її образ викривляється в його очах, а голос стає схожим на голос Бугая з камери. Обриси обличчя матері розпливаються. Слово "Півнику" глузливим голосом Бугая відгукується луною у його вухах.

Він сильно штовхає Матір на землю. Вона падає і закривається руками. Він замахається над нею сокирою.

МАТИ (cont'd)
(кричить)
Антончику! Зупинися!

АНТОН
Замовчи , сука. Це через тебе все мое
безчестя...

Чутно два глухих удари. Краплі крові бризкають йому на обличчя. З його рук випадає на землю закривавлена сокира.

ЕХТ. ПОДВІР'Я БІЛЯ ХАТИ. ДЕНЬ

На подвір'ї тихо перемовляються між собою з десяток сусідів похилого віку. З хати поліціянти виводять Антона в кайданках з заломленими назад руками. Він очманіло дивиться по сторонах, обличчя людей розпливаються в його очах.

Він переводить погляд на криницю, на якій стоїть відро, причеплене до ланцюга. Замість відра він бачить голову чорного чорта з рогами, який глузливо посміхається до нього.

Антон сильно закриває очі, силою стискаючи повіки. Розтуляє очі і чорта немає. Поліціянти заштовхують його в поліцейський УАЗ з заґратованими вікнами.

ЖІНОЧИЙ ГОЛОС
Допився ірод.... до "білої гарячки".

УАЗик їде з подвір'я.

ЕХТ. ПОДВІР'Я БІЛЯ ХАТИ. ДЕНЬ

На двох табуретках на подвір'ї стоїть відкрита труна з тілом Матері на білому простирадлі, її шия перемотана широкою білою стрічкою.

Антон, занедбаний і небритий, мовчки стоїть коло труни в кайданках, біля нього двоє конвойних зі зброєю.

Де кілька сусідів пошепки розмовляють осторонь. Антону здається що Мати відкриває очі і дивиться на нього. Він силою стискає свої повіки, щоб не бачити цього.

ЕХТ. ДОРОГА ДО КЛАДОВИЩА. ДЕНЬ.

Стара вантажівка з відкритими бортами, оббитими бордовим сукном, повільно їде вулицею села.

На кузові машини на колінах, схиливши голову, в кайданках, сидить Антон, перед ним труна з Матір'ю. За вантажівкою їде поліцейський УАЗик і ідуть з траурними вінками люди.

ІНТ.КАБІНА ВАНТАЖІВКИ

Молодий водій за кермом траурної вантажівки, в навушниках, слухає музику, киваючи головою в ритм. На невеликому схилі дороги двигун машини несподівано гложне і вантажівка швидко котиться вниз. Водій намагається завести некеровану машину, і коли йому це вдається, він тисне на гальма, різко звертає в сторону, щоб не з'їхати в кювет.

ЕХТ.ДОРОГА ДО КЛАДОВИЩА.ДЕНЬ.

Труна з Матір'ю і Антон, при повороті вантажівки випадають по інерції із кузова машини і котяться вниз по схилу у зарості високого бур'яну. В очах Антона небо і земля крутяться по колу, так, що не розібрати що і де.

ЕХТ.КАНАВА.ДЕНЬ

Крупний план. Антон лежить неушкоджений на боку з закритими очима. У нього всього лиш декілька подряпин на щоці. Він не може поворухнутися, скутий кайданками і затиснутий у канаві. Антон відкриває очі і ціпеніє від жаху. Він чує голос матері, від якого здригається.

МАТИ

Синочок? Ти не забився?

Антон закриває очі і виє як дикий звір. З його очей струмками котяться сльози запізнілого каяття. Він знову відкриває очі.

АНТОН

(пошепки)

Мамо!

Він дивиться перед собою, приречено, тільки схлипує.

Камера піднімається вгору, відкриваючи загальний план. Навпроти Антона впритул до обличчя лежить голова матері з відкритими скляними очима, без тіла. Голова матері, в упор, ніжно і турботливо, дивиться на сина.

Розрубану сокирою ший прикриває біла стрічка, дуже схожа на її білий шарф.

Кінець.